

проблема формування стійких конкурентних переваг на основі найбільш повного взаємоузгодження можливостей підприємств з внутрішнім потенціалом та невикористаними резервами з метою максимальної ефективності роботи підприємств на конкурентному ринку. Багато підприємств не спроможні ефективно використовувати наявні у них кошти та досягти прибуткової діяльності через відсутність якісної, конкурентоспроможної продукції та відсутність креативного мислення. Останнім часом спостерігається суттєве збільшення конкуренції в усіх галузях економіки яке викликане проникненням на ринок іноземних компаній, появою великої кількості нових підприємств, що значно змінило конкурентне становище на ринку. Зменшення платоспроможності покупців з однієї сторони та збільшення пропозиції товарів і послуг з іншої створили умови, за яких поняття «конкурентоспроможність потенціалу» та «якість продукції» стали невід'ємною складовою будь-якої фірми чи організації [2].

Однією з важливих ознак конкурентоспроможності потенціалу підприємства є здатність його до адаптації в умовах змін зовнішнього середовища. Швидка адаптація потенціалу підприємства до зовнішніх загроз має забезпечуватися на основі комплексу інтелектуальних, технічних, технологічних, організаційних та економічних характеристик, які визначають успішну діяльність підприємства на ринку [3].

Основним показником, який характеризує конкурентоспроможність потенціалів вітчизняних підприємств та стан економіки країни у кількісному виразі, є ВВП на душу населення, рівень якого в Україні набагато нижчий порівняно з іншими країнами світу (за даними МВФ у 2016 році Україна посіла 133 місце у світі).

Вимоги сучасного ринкового середовища, що характеризується підвищенням конкурентної боротьби в умовах глобалізації економічного простору, ставлять перед будь-яким підприємством завдання зміцнення власного потенціалу та розробки конкуренто-орієнтованих стратегій.

Вважаємо, що формування та підтримка конкурентоспроможного потенціалу підприємства має спиратися на системно-комплексний підхід, тактичний та стратегічний характер поведінки організаційних формувань у конкурентному середовищі з урахуванням конкурентного ризику, співвідношення витрат на це та вигід.

Отже, для динамічного розвитку підприємств країни в умовах глобалізаційних процесів, великого значення набувають питання конкурентоспроможності потенціалу підприємства. Лише комплекс дій спрямованих на досягнення міцної конкурентоспроможності потенціалів підприємств зможе вивести українську продукцію на високий рівень споживання.

Література

1. Касьянова Н.В. Потенціал підприємства: формування та використання : підручник / Н.В. Касьянова, Д.В. Солоха, В.В. Морєва та ін. – К. : В-во «Центр учбової літератури», 2013. – 248 с.
2. Кравчук Л.Р. Конкурентоспроможність потенціалу підприємства в ринкових умовах господарювання [електронний ресурс] / Л.Р. Кравчук, І.В. Пшебишевська. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/36_PWMN_2010/Economics/76983.doc.htm.
3. Сачинська Л.В., Бєдін О.В. Формування конкурентоспроможності потенціалу підприємства та його оцінка // Економічні науки. Серія : Облік і фінанси. Збірник наукових праць. – Луцьк : ДВНЗ Луцького національного технічного університету, 2012.
4. Портер М. Международная конкуренция: Конкурентные преимущества стран / М. Портер. – М.: Междунар. отношения, 1993. – 896 с.

УДК 330.101.52

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ В УКРАЇНІ

Климчук Я. – ст. 2-го курсу, гр. ЕППвн-21, Балан В. – ст. 4 курсу, гр.ЕППвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Дончак Л.Г.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасний розвиток економіки України нерозривно пов'язаний з інвестиційними процесами, які є рушійною силою діяльності підприємства в економіці. Без прогресивного розвитку інвестицій в основний капітал, без примноження темпів зростання і розвитку навряд чи варто чекати яких-небудь кардинальних покращень у механізмах взаємодії економіки і її інвестиційних складових. Все це пояснює необхідність дослідження суті і економічної природи таких категорій, як інвестиції і інвестиційний процес. Дослідження інвестиційних процесів завжди перебувало, перебуває та буде перебувати в центрі уваги економічної думки вчених-економістів. Це обумовлено тим, що інвестування торкається основних сфер діяльності економіки в цілому.

Оздоровлення та розвиток сучасної економіки України неможливі без активізації інвестиційної діяльності, пошуку та залучення надійних інвесторів, які б розміщували свої інвестиції на довгострокові терміни, забезпечуючи цим стабільний розвиток важливих ланок господарства.

Варто зазначити, що Україна має всі шанси для залучення інвестиційних ресурсів та використання їх на користь економіки, тому що потенціал української економіки є досить значний для свого розвитку [1].

За даними Держстандарту у 2016 року в економіку України іноземними інвесторами вкладено 2859,1 млн. дол. та вилучено 330,1 млн. дол. прямих інвестицій, у січні-червні 2015 року – 1042,4 млн. дол.

та 351,3 млн. дол. відповідно. Обсяг залучених з початку інвестування прямих іноземних інвестицій в економіку України 2016 року становив 44790,7 млн. дол.

На сьогоднішній день інвестиції спрямовуються у вже розвинені сфери економічної діяльності. На підприємствах промисловості зосереджено 29,6 % загального обсягу прямих інвестицій в Україну, в установах фінансової та страхової діяльності – 29,4 %.

До десятки основних країн-інвесторів, які вкладають 83,5% загального обсягу прямих інвестицій, входять: Кіпр – 11091,7 млн. дол. США, Нідерланди – 5769,0 млн. дол. США, Німеччина – 5447,4 млн. дол. США, Російська Федерація – 4740,4 млн. дол. США, Австрія – 2629,8 млн. дол. США, Велика Британія – 1969,0 млн. дол., Британія – 1719,5 млн. дол., Франція – 1526,0 млн. дол. США, Швейцарія – 1476,5 млн. дол. США та Італія – 964,9 млн. дол. США [2].

Найбільша кількість інвестицій надходить до Дніпропетровської, Донецької, Харківської, Київської, Луганської, Львівської, Одеської, Запорізької, Полтавської, Івано-Франківської областей та до м. Київ. Що становить 94,1% всіх залучених прямих іноземних інвестицій [1].

Таке спрямування прямих іноземних інвестицій та капітальних інвестицій в регіональному розрізі не сприяє рівномірному соціально-економічному розвитку регіонів та посилює подальше збільшення розриву у їх розвитку. Провідними сферами економічної діяльності, за обсягами залучення капітальних інвестицій залишаються: промисловість – 33,4%, будівництво – 13,7%, сільське, лісове та рибне господарство – 14,5%, інформація та телекомунікації – 4,8%, оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів – 10,0%, транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність – 6,8%, державне управління й оборона [2].

Головним джерелом фінансування капітальних інвестицій, як і раніше, залишаються власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких у 2016 року освоєно 72,2 % капіталовкладень, а частка кредитів банків та інших позик у загальних обсягах капіталовкладень становила 8,1 %.

У рейтингу інвестиційної привабливості країн

світу International Business Compass за 2015 рік, опублікованому компанією BDO, Україна за рік піднялася на 20 позицій. В рейтингу Україна розташовується на 89 місці і входить до переліку країн, що показали найкраще зростання за рік, нарівні з Білоруссю і Латвією. Адже ще у 2014 році наша країна займала 109 місце.

Також слід звернути увагу, що у рейтингу легкості ведення бізнесу, який укладає Світовий банк, Україна посіла 83 місце і покращила свої позиції на 4 пункти порівняно з минулим роком.

У доповіді Doing Business 2016 відзначається, що ключовою реформою, яка сприяла підвищенню рейтингу України, є спрощення реєстрації бізнесу. Так, у сфері реєстрації підприємств Україна посіла 30-те місце та покращила свої позиції на 40 пунктів порівняно з минулим роком. Результатом цього є скорочення часу на реєстрацію підприємства платниками податків та скасовано збір за державну реєстрацію бізнесу в Україні [1].

Для подальшого покращення інвестиційного клімату України, на нашу думку, актуальним на сьогодні є питання удосконалення правової та організаційної бази для підвищення дієздатності механізмів забезпечення сприятливого інвестиційного клімату й формування основи збереження та підвищення конкурентоспроможності вітчизняної економіки.

Ряд позитивних кроків у цьому напрямі вже здійснено – законодавство України визначає гарантії діяльності для інвесторів, економічні та організаційні засади реалізації державно-приватного партнерства в Україні; на території України до іноземних інвесторів застосовується національний режим інвестиційної діяльності, тобто надано рівні умови діяльності з вітчизняними інвесторами; для підвищення захисту іноземних інвестицій Законом України ратифікована Вашингтонська Конвенція 1965 року про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами [1].

Отже, Україна залишається привабливою для інвестицій, і економіка країни сприяє покращенню інвестиційного процесу в державі, водночас вона не знаходиться осторонь світових процесів, та є достатньо інтегрованою у світове господарство.

Література

1. Україна у рейтингу Doing Business. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/?lang=uk-UA>.
2. Статистична інформація [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>. – офіційний сайт Державного комітету статистики України.

УДК 339.138

В2В МАРКЕТИНГ У СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Зарічняк В. – ст. 1 курсу, гр.ПТБДвн-11

Науковий керівник – к.е.н., доцент Дончак Л.Г.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки THEU

Сучасний етап розвитку економіки в країні характеризується високим ступенем невизначеності зовнішнього середовища функціонування господарюючих суб'єктів, глобалізацією економічних

процесів, жорсткістю конкуренції тощо. Ці та ряд інших причин призвели до нестабільності промислового ринку України, його чутливості до цінних коливань і зменшення рівня прибутковості в